— హాస్పిటల్లో —

శ్రీమతి యల్లాప్రగడ సీతాకుమారిగారు

“అతను ఎంత మోసంచేశాడు. పెళ్లిచేసుకొందాం, పెళ్లిచేసుకుందాంఅని చెప్పి నాకింత కష్టం తెచ్చిపెట్టి, చివరకు దేబెముఖం వేశాడు. ఏవిధమైనా ఇబ్బందీ లేనంతకాలం ప్రేమ ప్రేమఅంటూ కలవరిస్తాడా? పిసరంత అడ్డుకనిపిస్తే ప్రేమనీ, ప్రేయసినీ, ముసీనదిలో వదిలిపెట్టి తన్ను చూచుకుంటాడా? అవును. ఎంతయినా చెయ్యగలడు. ప్రకృతి అతనిపక్షం! సంఘం అతనిపూటకాపు!! చట్టం అతని ఇచ్చానువర్తిని!!!

గణగణ గణగణమని ఉస్మానియా జనరలుహాస్పిటల్లో సాయంకాలం 4 గంటలకు కొట్టే విజిటింగుబెల్లు మోగుతూఉన్నది. అన్నివార్డుల్లోని రోగులూ ఆత్రంతో తమఆప్తులు వస్తున్నారోలేదో అని చూచేవాళ్లే. ఇక స్త్రీలూ పురుషులూ పిల్లలూ తండోపతండాలు తమబంధువులూ స్నేహితులూ ఇక ఈరోగులను చూడడానికి ఒకళ్లనొకళ్ళ తోసుకుంటూ వస్తున్నారు. ఆగేటుముందు నిలుపబడ్డ ఇద్దరు బంట్రోతులకూ విడాతెరిపీ లేకుండా ఉన్నది వచ్చేవాళ్లమూటల్లో జేబుల్లో తినుబండారాలు గుంజుకొనడానికీ, విసుకుపుచ్చుకు ఒకమూలపడవెయ్యడానికీని.

అది రెండోఅంతస్తులో డెలివరీవార్డు అక్కడ అంతా ప్రసవించిన స్త్రీలుమాత్రమే ఉంటారు. అందులో తల్లీపిల్లా సలక్షణంగా ఉన్నవాళ్లను మధ్య హాలులోనూ పిల్లలులేనివాళ్లను వరండాలలో ఉంచుతారు. హాస్పిటలులోకంతా కలకలలాడుతూనూ ఉండేది. ఈ వార్డేనీరసంలోగూడ ఒకవిధమైన ఆనందతోనూ, గర్వంతోను తృప్తితోనూ ప్రకాశిస్తుంటాయి ఆబాలింత స్త్రీలముఖాలు.

ఈ హాలులోకూడా విజిటర్సుకు ఏమీతక్కువలేదు. పైగా ఎక్కువగుడానూ. ఇంచుమించుగా ప్రతిరోగినీ చుట్టేశారు ఈబంధువులూ స్నేహితులూను.

ఆపక్కలన్నిటిలోకీ ఒకపక్కమాత్రమే విజిటర్సుతో చుట్టబడకుండా ఉన్నది. ఆపక్కమీద ఒకయువతి...కాదు. మాతృదేవత పడుకొని దృష్టులతో తనను చూడడానికి వచ్చేవాళ్లెవ్వరూ ఈవిశాల ప్రపంచములో లేరని కాబోలును, చూస్తూఉన్నది. ప్రక్కనే ఉయ్యాలతొట్టిలో సముద్రపునురుగులాటి తెల్లనిపొత్తిళ్లలో అప్పుడు విచ్చినబొడ్డు మల్లెపువ్వులాగా ఒకశిశువు “బహుళ కష్టభరితమైన ఈ విశాలసృష్టిలో తన భావిజీవితము ఎలా జరుగబోతుందో” అని ఆలోచిస్తున్నట్లుగా కనులుమూసుకుని పడుకొని కప్పివేయబడ్డ దోమ తెరలో నుంచి కనిపిస్తూఉన్నది.

పాపం!! ఎవ్వరో ఆతల్లి!! వయసు ఆట్టేలేదు. మనిషి చాలా తెలుపుకాదు కాని ఎరుపూపశిమీకలిశిన బంగారుచాయతో ఉంటుంది.

రచయిత

కళ్ళు ఆకర్ణాంతాలు కావు గాని అంత నీరసస్థితిలోగూడ మిలమిల్లాడి పోతున్నాయి. తైలసంస్కారంలేని ఆకేశపాశం సుదీర్ఘంకాదు కాని నల్లగానూ ఎత్తుగానూ అలలు అలలుగాపడి తలగడానంతా కప్పివేస్తున్నాయి. ఆశూన్యనేత్రాలు తెరువబడేఉన్నాయి కాని ఆమె అక్కడ జరిగేసంగతులు ఏమీచూడడములేదు. అనేకవిధమైన పూర్వస్మృతి మార్గంలోపడి అక్కడక్కడి తనజీవిత ఘట్టాలను విషాదహృదయంతో తిలకిస్తూఉన్నది.

అందులో ఒకరంగం!! అదిఒక విశాలమైన భవనపురోభాగం చాలామంది స్త్రీలూ పురుషులూ బహువిధాల రోదనంచేస్తున్నారు. ఆమధ్య ఒకస్త్రీ కళ్ళుమూసుకొని నేలమీదపడుకొనిఉన్నది. తనకు మూడేళ్ళుంటాయేమో ఆమెమీద ఎక్కి "అమ్మాఅమ్మా కళ్ళుతెరూ" అని ఆడుకుంటున్నది. తరువాత వాళ్ళంతాకలిసి ఆమెను ఎక్కడికో తీసుకుపోయి "అమ్మ, అమ్మమ్మగారి ఊరుపోయిం"దని చెప్పారు అక్కడనుంచి మళ్ళీ అమ్మ రానేలేదుకదూ...

పాపం! ఆబాలింత ముఖంమీద విషాదమేఘాలు కమ్ముకున్నాయి. రంగస్థలంమారింది. ఇప్పుడు మరొకరంగం ప్రదర్శింపబడుతూఉన్నది. అది ఒక వివాహవేదిక. చాలామంది స్త్రీలూ పురుషులూ పిల్లలూ సొగసైన బట్టలూ విలువైన సొమ్ములూ ధరించి హడావుడిగా తిరుగుతూ ఉన్నారు. ఇల్లంతా ఆనందంతోనూ కోలాహలంతోనూ కొట్టుకుపోతున్నది. తనని గూడ సర్వాంగశోభితంగా అలంకరించి పీటమీద కూచోపెట్టారు. ఆపక్కన వేరొకపీటమీద గొరిల్లాలా ఆకారముకలిగిన పెండ్లికొడుకు పురోహితుడు ఒకటిచెప్పితే తానొకటిచేస్తూ కూచోని ఉన్నాడు.

కొంచెం ఎడంగా మరి రెండుపీటలు వేసిఉన్నాయి. వానిలో ఒకదానిమీద పండుకోతిలాగా తనతండ్రి పెళ్లికొడుకు వేషంతో కూర్చున్నాడు ఆపక్కన. అపక్క పీటమీద సగంవిచ్చిన తామరమొగ్గలాగా ఒక అమ్మాయి సిగ్గుచేతనో దుఃఖంచేతనో తలవంచుకొని కూచున్నది. అప్పటికి తనకు పన్నెండేళ్లుంటాయి. ప్రతిఘటనశక్తి లేదుకాని జరిగే సందర్భములన్ని మాత్రం తెలుసును. ఈ అరవయ్యేళ్లప్రాయంలో తన తండ్రికి వలపు పిచ్చిపట్టి ఆ పద్మంలాటిపిల్లను తాను పెండ్లాడి అందుకు కానుకగా తనను ఆ వెర్రివానికి ఇస్తూఉన్నాడని తెలుసును. అతనికి—ఆ పెండ్లికొడుకుకు తెలివిలేదు, చదువులేదు, చక్కదనమూలేదు. చివరకు డబ్బూలేదు. అతనికిఉన్న క్వాలిఫికేషను ఒక్కటీ, ఒకచెల్లెల్ని కలిగిఉండడము. తనఈడు పెళ్లికానిపిల్లలతో ఎన్నోఆశయాలు వెళ్లబోసుకునేది. ఇదివరకు తనభర్తకు ఒక పెద్దఉద్యోగం ఉంటుందనీ ఒకపెద్దనగరంలో కాపురం ఉంటామనీ తను బాగా చదువుకొని పెద్దపెద్ద ఉపన్యాసాలు ఇస్తాననీ తన తండ్రి ఎప్పుడన్న చూడ్డానికివచ్చి ఆశ్చర్యపోతాడనీ, ఈమోస్తరుగా. కాని ఏంలాభం, అవన్నీ ఇప్పుడు ఎవరితో చెప్పుకున్నా లాభంలేదు. ఏవిధంగానూ ఈసంఘటన తప్పిపోదు. బంధువులందరికీ కావలసింది పసందయిన భోజనముమాత్రమే. మరికొన్ని ఘడియల్లో అచేతనపదార్థం తన జీవనాధారం ఐపోతుంది. తన తల్లిఉంటే తనకిలాటిసంఘటన కల్గేదికాదేమో.

రోగికన్నులు చెమ్మగిల్లినాయి. పాపం ఇదికూడ విచారఘట్టమే.

ఇది ఇంకోఘట్టం.

ఇది పట్నంలో తమబంధువులఇల్లు, ఎదురుగా ఒక అతను కూచోని మాట్లాడుతూఉన్నాడు. అతనికి 24 ఏళ్లుంటాయి. చామనచాయగానూ సమ ఉన్నతంగానూ కొంచెం పుష్టిగానూ ఉంటాడు. బిల్లిమోరియాలాగా క్రాపు పైకిదువ్వుకొని ముఖం నున్నగ క్షౌరం చేసుకొని కళ్లకు అద్దాలు వేసుకొని ఫుల్ సిల్కుసూటులో ఉంటాడు. ముఖమూ కళ్లూ విలాసంగానూ వికాసంగానూ ఉన్నాయి. కుడిచెంపమీద ఒక పెద్దగుంట—చిన్నగా నవ్వినాసరే—ఏర్పడుతుంటుంది.

అతను చెప్పతున్నాడు ముఖం కొంచెం సీరియస్‌గా మార్చుకొని "ఇలా మీవాళ్లకు ఇష్టంలేదనే సంగతి ముందుగా నాకు చెప్పలేదేం? మీవాళ్ల అందరి ఇష్టంమీద నీవు మళ్లీ పెళ్లిచేసుకొనబోతున్నావనుకున్నాము."

ఆమె వెంటనే జబాబు చెప్పలేకపోయింది. గుండెలు చాలా తీవ్రంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. అనేక కష్టములు పడిపడి ఆమె హృదయమూ, ఆలోచనలు చేసిచేసి మెదడూ చాలా అలిసిపోయినవి. ఎంత చిన్నకష్టము పేరు విన్నాసరే, ఆమె హృదయంలో తీవ్రమయిన బాధ పుట్టుతూఉన్నది. మెల్లగా తన తల తీసుకువెళ్లి అతని గుండెల్లో దాచుకొని అతని రెండుచేతులూ తీసుకొని తీవ్రంగా కొట్టుకుంటున్న గుండెల్లో పెట్టుకొని జాలీగా చెపుతూ ఉన్నది. మీవాళ్లు ఎటువంటివాళ్లు అనుకున్నావు. వాళ్లుచేసే ఘాతకాలకు సంఘంలో పలుకుబడి ఉన్నదనే వాళ్ల ఉద్దేశ్యం. నేను ఆ వెర్రివాడిని వదిలివేసి నా హృదయపూర్వకంగా నాకు జీవనాధారంగానూ సహచరుడుగానూ భాగస్వామిగానూ ఉంటాడని తోచిన పవిత్రంగా వివాహంచేసుకుంటానంటే వాళ్లకు పనికిరాలేదు. మానాన్న – ఆయనకు అరవయిఏళ్లువెళ్లిపోయినవి– ఆయనపాపం నన్ను బలిపెట్టి ఒకఅమాయికం అమ్మాయిని పెళ్లిచేసుకుంటే సంఘం వెలిఅన్నా వెయ్యలేదు. చుట్టాలంతావచ్చారు పెళ్లికి. ఎంతమంచిదనుకున్నావు మాపిన్ని. నన్ను ఎంతోఆపేక్షగాచూచేది ఎంతోస్నేహంగాఉండేది. మాపొరుగువాళ్లందరిలాగా చిలిపికయ్యాలుఆడుతూ కూచునేదికాదు. నిజంగా అంతబుద్ధిమంతురాలూ, అంత తెలివైనదీ మావాళ్లల్లో ఎవ్వరూలేదు. కాని ఏం

చేస్తుంది. పాపంఆమె పక్క ఇంటి బాలసుందరంతో వెళ్లిపోయింది. తరువాత ఆమెచెడ్డదని తిట్టేతిట్లు నేను వినలేకపోయినాను.

నాసంగతిగూడాఅంతే, ఆవెర్రివాడికి నేను అవసరంలేను. నాకుఅతను అసలేఅవసరంలేదు; అందుకు అతన్నివదలి నేను వేరేపెళ్లిచేసుకుంటానంటే సంఘమూ, మానాన్న, శిక్షాస్మృతి, వప్పుకోనడంలేదు. చూడూ నేను పెళ్లిచేసుకుంటే మానాన్నకు అప్రతిష్టట. అతనుచేసినపనికి ఏమీచేదే లేదేమో?...

ఈఅవస్థపడలేక అక్కడనుంచి మాపిన్నిగారిఊరు వెళ్లిపోయి ఇక్కడ మాదూరపుబంధువులుఉంటేను వచ్చివేశాను కాని ఏంలాభం? ఇక్కడ ఎవ్వరూగూడా పెళ్లిచేసుకోనడానికి ఇష్టంపడలేదు. కారణం ఆవెర్రివాడు జీవించిఉండడమే పోనీ కొన్నాళ్లుచదువుకొని స్వతంత్రంగా ఏమయినాఉద్యోగం చేసుకుందామనుకున్నాను. కాని డబ్బేది. ఇక్కడికి వచ్చినతరువాద మానాన్నకు "ఇక్కడఉండి చదువుకుంటాను డబ్బు పంపించ"మన్నివ్రాశాను. ఆయన వ్రాశాడుగదా ఆడముండకు డబ్బుఖర్చుపెట్టి చదివిస్తానా! తిన్నగా ఇంటికిదయచెయ్యి, లేకపోతే పోలీసులద్వారా తెప్పిస్తాను," అని. మొగసంకఅయిన మాఅన్నయ్యను గుంటూరులో చదువుకుఉంచితేను అతను నెలనెలా వచ్చేడబ్బు తగలేసి చదువుకుబదులు సంకటాలు తెచ్చుకున్నాడు. అవి వదిలేటప్పటికి రెండెకరాల పొలంవదిలింది ..

ఈసోదంతా ఎందుకుచెప్పతున్నానంటే నాకు మావాళ్లస్థితీ, మనసంఘంస్థితీ తెలియజెయ్యడానికి. ఇలాటిపరిస్థితులలో ఎడారిలోపొయ్యేవాడికి జలాశయందొరికినట్లుగానూ బంధువులద్వారా నీపరిచయంఅయింది. నీవు నాదీనచరిత్రవిని జాలిపడి నేను చదువుకోనడానికి ధనసాయం అయాచితంగానే, స్వార్ధరహితంగానే, చేస్తానన్నావు కాని నాకుమాత్రం నీ దాతృత్వాన్ని స్వార్ధరాహిత్యాన్ని చూచినతరువాత కృతజ్ఞతకలిగి, స్నేహంగామారి, ఇప్పుడు దుర్నివార్య ప్రణయంగాపరిణమించింది. నీవుకూడా నన్నుగట్టిగా, వివాహంచేసుకుంటానని నమ్మకముచెప్పావు. ఇక ఇప్పుడు ఎవరికి ఇష్టంలేకపోతేనేమి...

అతను చెప్పతున్నాడు. "నిన్ను నేను మొదట్లో చూచినప్పుడు జాలిమాత్రమేకలిగింది. ఏవిధంగా నయినా ఒకఅనాధజీవిని ఉద్ధరించితే చాలుననుకున్నాను...

కాని ఆఉన్నతాశయాలు చాలారోజులు నిలువబడలేదు. నీలాటి అనర్ఘరత్నం నాసొత్తుఅయితే ధన్యుణ్ణిఅనుకున్నాను. నీజ్యోత్స్నలను వెలిగక్కేకళ్లు, భావాలను రేకొట్టేజుట్టూ నన్ను వెర్రివాణ్ణిచేశాయి. చివరకు నిన్నే నాజీవనసర్వస్వంగా చేసుకోనవలెననుకున్నాను, కాని ఇప్పుడుచూస్తే మనంవివాహం చేసుకోనడం కష్టంఅనిపిస్తున్నది. మరి మీవాళ్లకి ఇష్టంలేకపోతే కేసుపెట్టుతారు...

"పెట్టనియ్యి. మనకేమీఫరవాలేదు. మనప్రేమకోసం, మన జీవితోద్దేశ్యం నెరవేర్చినందుకు, సంఘానికి ఒకదోవచూపినందుకూ, అవసరంఅయితే ఇద్దరం చెరిఒకఏడాది జైల్లోఉండివద్దాము. అప్పుడు మన ప్రేమ మరీ ఘనీభవించుతుంది."

"లాభంలేదు. నేను ముందు ఇంతగొడవఉన్నదనుకొనలేదు ఈపెండ్లిచేసుకుంటే ఎలాగైనా మనం నిశ్చింతగా జీవించలేము. ఇప్పుడే ఇంతచిక్కుగా ఉంటే ముందేమిసుఖపడుతాము.

"అయితే ఇంతవరకూ తెచ్చి ఇప్పుడు నన్నువదలిపెట్టుతానంటావా. ముందునాస్థితి ఎంతహీనంఅయిపోతుందో తెలుసునా ?"

"మరేమీ ఫరవాలేదు మందుపుచ్చుకో, ఇలాగే చదువుకుంటూఉండు నీకు కావలసిన ధనసహాయం నేను చేస్తూఉంటాను.

"చాలు ఇవ్వాళిటికి నీహృదయం తెలిసింది. అంత విశాలమైన నీగుండెల్లో ఇంతపిరికితనం, ఇంత లోభత్వం ఉన్నదని తెలిస్తే నీసాయం గడ్డిపోచకూడ నేను తీసుకోనకపోదును. నీఛాయ నాగర్భంలోఉన్నందుకు నేను విచారించుతున్నాను ఇక వెళ్లు, నాఅవస్థ నేను పడుతాను."

నిజముగా ఆ బాలింతరాలిగుండెలు అదిరిపోతున్నాయి. పగపట్టిన తాచుపాముబుస్సలలాగా వేడినిట్టూర్పులు వీస్తూఉన్నాయి. సహజకాంతాశోభితాలయిన ఆకళ్లు, కెంపుల్లాగా మెరిసిపోతున్నవి.

ఎంత బీభత్సం !!

ఇప్పుడా మెహృదయరంగంలోని దృశ్యప్రదర్శనాలమీద తెరదింపబడ్డది. భావి వీథులో పరిభ్రమిస్తూ ఉన్నది.

"చివరకు ఈహాస్పిటలు దిక్కుఅయింది నాకు. ఇక్కడమాత్రం ఎన్నాళ్లుంటాను ఈ వారంకాగానే వీళ్లు కిందికిదింపివేస్తారు. ఈ హాస్పిటలుగేటుదాటితే నా జీవితాన్ని ఏ కార్యక్రమంలోఉంచాలో తోచడములేదు. ఈ బయటిప్రపంచంలో నేను కావలసినవాళ్లుగాని, నాకు గావలసినవాళ్లుగాని ఒక్కప్రాణికూడా లేరుగదా, ఇక నాభవిష్యత్తు ఏంకావాలో?

"నాలాగే సంఘదురాచారాలకు బలియైన కష్టజీవినులూ, వ్యర్థజీవినులూ ఇంకా ఎంతమంది ఉన్నారో, ఈదేశంలో ఈబాల్యవివాహాలూ ఈ వృద్ధవివాహాలు, ఈఎదురువివాహాలూ ఇంతలో మమ్మల్ని వదలిపెట్టేటట్లు లేవు...పోనీ నాకు చదువుకోనడానికి డబ్బున్నా బాగుండును. మీనాన్నకి అంత ఆస్తిఉన్నదిగదా ఏంలాభం? మాఅన్నయ్యకి తగలవెయ్యడానికైనా అధికారంఉన్నదిగాని నాకుచదువుకోడానికిగూడ అధికారంలేదు...ఇవ్వన్నీ ఇలాఉండగా నాకు మొగుడూఅంటూ ఒకణ్ణిచూపితేనేకాని నా పిల్లను నేను పెంచుకోనకూడదుట. రష్యాదేశంలో కాబోలు పెళ్లికాకపోయినా పిల్లలనుకని పెంచుకోనవచ్చు"నని అతడు చెప్పాడు... పెంచుకోనిస్తే నేను ఒక్కపూటనేఅయినా తిని నాచిట్టితల్లిని పెంచుకుంటాను...

ఇక ఆవెర్రివాడున్నంతకాలం నన్నెవ్వరూ పెళ్లిచేసుకోరన్నమాట. నాలుగేళ్ల కింద డైవోర్సుబిల్లు కావాలనీ వద్దనీ తన్నుకున్నారు. ఇప్పుడు మళ్లీ కల్లో నన్నఎవరూ అనుకోనడంలేదు. అన్నట్లు ఎన్నికలగోలలొచ్చాయికాదూ మా స్త్రీలు చాలామంది శాసనసభలకువచ్చారు. వాళ్లేమయినా ప్రయత్నంచేస్తారేమో, ఈశాసనాలకి. ఎబ్బె, ఎందుకుచేస్తారు. వాళ్లజీవితాలు మట్టుకు సౌఖ్యంగాఉంటేచాలు. లేకపోతే "ముందు స్వరాజ్యంరానియ్యండి, తర్వాత ఇవన్నీచూద్దాం" అంటారు.

"పాశ్చాత్యదేశాల్లో వధూవరులకు డాక్టరు సర్టిఫికెట్లు ఉంటేనేగాని పెళ్లిచెయ్యరట. ఈ పవిత్రదేశంలో ఆలాటి గొడవలు పనికిరావు వీరి జీవితచర్యలన్నీ "కర్మ"నూ "గీత"నూ పట్టి ఉంటాయి కదూ."

"అతను ఎంత మోసంచేశాడు. పెళ్లిచేసుకొందాం, పెళ్లిచేసుకుందాం అని చెప్పి నా కెంత కష్టం తెచ్చిపెట్టి, చివరకు దేబెముఖం చేశాడు. ఏవిధమైన ఇబ్బందీ లేనంతకాలం ప్రేమప్రేమ అంటూ కలవరిస్తాడా? పిసరంత అడ్డుకనిపిస్తే ప్రేమనీ, ప్రేయసినీ, ముసీనదిలో వదిలిపెట్టి తనదోవ తను చూచుకుంటాడా? అవును. ఎంతయినా చెయ్యగలడు. ప్రకృతి అతనిపక్షం! సంఘం అతని పూటకాపు!! చట్టం అతని ఇచ్ఛానువర్తిని!!!

"చివరకు ఏమి చెయ్యడానికీ తోచడంలేదు. ఇతరులు ఇచ్చిన సలహాలు ఏమైనా అక్కరకు వస్తాయా అంటే... .."రామా కృష్ణా అనుకుంటూ పడిఉండరాదూ" అని ఒకముసలమ్మ నీతి నేరిపింది.

"ఏ సేవాసదనంలోనన్నా చేరి పొట్టబోసుకొని సంఘసేవ చెయ్యరాదా" అని ఒక సంస్కారప్రియురాలు బోధించింది.

"పోనీ. బ్రతికి ఎవరిని ఉద్ధరించను. ఎందులోనన్నా పడి చావరాదూ" అని ఒకతల్లి ప్రేమపూర్వకంగా సలహా చెప్పింది.

"మా ఇంట్లోఉండి మా నలుగురికీ వండిపెట్టి నీ కడుపుకు ఇంత తినరాదూ" అని గంపెడురోగాలతో కొట్టుకుపోతూవున్న ఒక ఇల్లాలు ఆదరించింది. నిజమే! అన్నిసుఖదుఃఖాలూ అనుభవించి తమజీవితం మీద తమకే అసహ్యంవేసే వీళ్లిచ్చే సలహాలుఇవి...

ప్రక్కనున్న ఉయ్యాలతొట్టిలోనుంచి యాఁయాఁ అని ఆ పశికూనఏడుపు వీణాస్వనంలాగావచ్చి ఆ మాతృహృదయంలో చొచ్చుకుపోయింది. టక్ టక్ మని బూడ్సుల శబ్దంచేస్తూ ఒక సిస్టరువచ్చి ఆబిడ్డను అతిసున్నితంగా లేవదీసి ఆమె పక్కనఉంచి 'పాలు తాగించు' అంటూ క్షణం ఆలస్యంచెయ్యకుండా అవతల ఏడుస్తూఉన్న మరొకపిల్ల దగ్గరకు వెళ్లిపోయింది. ఆశిశువు సంపెంగపువ్వులాటి తన చిట్టినోటితో పాలకు తముకొనటంచూచి ఆ తల్లిహృదయం ఆర్ద్రంఅయి క్షణం ఆలస్యంచెయ్యకుండా ఆ ప్రణయఖండాన్ని హృదయంలో చేర్చుకున్నది. ఒకక్షణం జరిగిపోయిన విషాదచరిత్రనుగూర్చిన ఆలోచనగాని అంధకారమయమయిన భవిష్యత్పథాన్నిగూర్చిన విచారంగాని ఆమెకు తట్టలేదు.

ఆమె జీవితంలో అది ఒక్కటే ఆనందమయదివ్యక్షణం!!

గణగణగణగణమని చెవులు రింగుమనేటట్లు $6\frac{1}{2}$ గంటలకు విజిటర్సును వెళ్లిపొమ్మని క్లోజింగుబెల్ మ్రోగుతూఉన్నది.

—:o:—

వ్యాసకర్తలకు

వ్యాసములు ప్రకటన కంగీకరింపబడుచో వ్యాసకర్తల కా సమాచారము వెంటనే తెలుపబడును. అంగీకరింపబడని వ్యాసములు ఆ మాసాంతమువఱకుమాత్రము భద్రపరుపబడి యుండును. వ్యాసములు కావలసిన ఆయావ్యాసకర్తలు తగు తపాలబిళ్లలనుపంపి వానిని తెప్పించుకొనగలరు.

సంపాదకుడు.